

[Thisted Knudsen.]

tisk lader skinne igennem, at jeg gik ham i bedene, så er det slet ikke rigtigt. Når denne sag er rejst — det har jeg sagt — er det, fordi der sivede bladmeddelelser ud, som gav oplysninger, som folketingset ikke var i besiddelse af; det var på tide, at justitsministeren udtalte sig.

Så sagde det ærede medlem, at den sag har man beskæftiget sig med. Jeg kan ikke se, at det ærede medlem har haft særlig fart på. Det ærede medlem sagde, at det gik ad de sædvanlige kanaler. Der må være sket en eller anden tilstopning, for det er ikke en ny sag, det er en sag, som er 2-3-4-5-6 år gammel, og med den fart, der er over det ærede medlem, vil jeg også mene, at han i sit hjerte er lige så utilfreds med tempoet som jeg. Denne debat vil efter min opfattelse — der er jo dog respekt om det høje ting — føre til, at nu forstår man alle de steder, hvor man skal forstå det, at denne sag skal løses, og at det skal være nu.

Jeg mener, vi er nået så langt principielt, at justitsministeriets embedsmænd er bedst tjent med, at alle deres tjenstlige forhold vedrørende befordringsgodtgørelse bliver behandlet på normal tjenstlig måde, og vi er også nået til, at disse politikasser fremtidig skal ind under en helt anden revision, end tilfældet er nu.

Jeg kan indrømme over for ministeren, at der er områder, som et udvalg særlig må beskæftige sig med, og så er vi altså kommet til vejs ende, hvor vi her i tinget faktisk er enige. Jeg har den tro og det håb, at der nu kommer fart over tingene, og det vil sikkert glæde både ministeren og det ærede medlem — og også mig.

**Brodthagen:** Når man hænger sig i, at der er gået 8 år, før den sag er blevet diskuteret, vil jeg lige have lov at sige, at man må huske på, at når regnskaberne ligger på tingets bord, er de 2 år gamle. Betænkningen over statsregnskabet for 1952-53 kommer først i slutningen af 1954, og inden vi får det behandlet, er regnskabet 2 år gammelt. Det må man tage i betragtning, når der tales om de 8 år.

Når det ærede medlem hr. Thisted Knudsen sagde, at vi to var forholdsvis fornuftige, så er der sket et skred i hans vurdering det sidste par dage. Vi deltog i en militær-

manøvre, og da erklærede han, at jeg var en uhyre fornuftig mand. Jeg sagde ikke: tak i lige måde! — men jeg håber, at den tid kommer, da jeg kan gøre det.

Dernæst vil jeg gøre en bemærkning, som det er mig meget magtpåliggende at få gjort. Der blev sagt, at der har været for lidt tempo over denne sag. Det har der ikke. Vi har hvert år i udvalget, hvor revisionsdepartementet har gjort sine bemærkninger, fulgt sagen op, og som jeg sagde før, endte det i en spids, nemlig i et møde mellem departementschefen, justitsministeren og mig, hvor jeg stillede forslag om, at man på grund af de komplicerede ting, der knyttede sig til denne sag — akkurat som man nu gør, når man skal ind i fællesmarkedet — skulle lave en overgangstid for visse ting, og dér stillede jeg forslag om en overgangstid på 2-3-4 år. Derfor kom det ikke for mig som nogen overraskelse, at sagen i år fandtes i revisionsbetænkningen, den havde jeg ventet i fjor. Men tempoet er godkendt af både revisionsdepartementet, altså departementschefen, og justitsministeren efter mit forslag. Det må jeg have lov at pointere ved denne lejlighed.

**Ninn-Hansen:** Den sag, der har givet anledning til forespørgslen, skal jeg ikke beskæftige mig mere med. Den højtærede justitsminister undlod at besvare et enkelt spørgsmål i denne forbindelse; jeg skal ikke efterlyse svaret, det er ikke en sag, der interesserer os. Det, der interesserer os, er spørgsmålet om at få en bedre ordening på dette område. Jeg har forstået det således, at den højtærede justitsminister er nået til det resultat efter forespørgslen, at den kritiserede fremgangsmåde vil blive ændret. Det vil vel sige, at den højtærede justitsminister efterkommer også den af mig fremsatte anmodning om, at justitsministeriet på samme måde som andre ministerier vil søge bevillingsmyndighedernes godkendelse i de enkelte tilfælde, at der altså ikke skal gælde regler for det ene ministerium, som ikke gælder for de andre.

Jeg havde egentlig ventet, at den højtærede justitsminister også straks havde kunnet efterkomme den anden anmodning, jeg fremsatte på grundlag af denne sag, nemlig at revisionsdepartementet straks overtager revisionen af kasserne, og jeg